

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

22 iulie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Diaconu Iurie,

Judecători – Guzun Ion și Catan Liliana,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Mîrzîncu Aurelia în numele inculpatului, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Chișinău din 29 noiembrie 2018 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 decembrie 2019, în cauza penală privindu-l pe

Țîmbal Gheorghe Xxxxx, născut la xxxxx, originar
și domiciliat în Xxxxx, str. Xxxxx, ap. xx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. *prima instanță*: 18.08.2015 – 29.11.2018;
2. *instanța de apel*: 10.01.2019 – 18.12.2020;
3. *instanța de recurs*: 13.05.2019 – 22.07.2020.

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 29 noiembrie 2018, Țîmbal Gheorghe a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe termen de 4 (patru) ani.

Conform art. 90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite lui Țîmbal Gheorghe s-a suspendat condiționat pe un termen de probațiune de 3 (trei) ani, dacă, în termenul de probațiune, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin comportare exemplară va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat, obligându-l să nu-și schimbe domiciliu fără consimțământul organului competent, care exercită controlul privind executarea pedepsei.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, inculpatul Țîmbal Gheorghe, la data de 24 noiembrie 2014, orele 14.30 de comun acord cu o altă

persoană în privința căreia procesul penal a fost disjungat în legătură cu decesul acestuia, aflându-se în „Piața Bulgară”, situată pe str. Alexandru cel Bun nr. 11, din mun. Chișinău, exprimând o vădită lipsă de respect față de societate și o obrăznicie deosebită au inițiat o ceartă cu Răuzari Vadim, pe care numindu-l cu cuvinte necenzurate în prezența mai multor persoane, după care în prezența mai multor persoane, încălcând grosolan ordinea publică, intenționat i-au aplicat multiple lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite regiuni ale corpului, însă care l-a intervenția persoanelor prezente nu reacționau. În continuarea realizării intențiilor huliganice, inculpatul i-a aplicat multiple lovituri cu un pumnal peste diferite regiuni ale corpului, cauzându-i lui Răuzari Vadim, fractura oaselor nazale, fără deplasare, echimoză la nivelul feței, hematom subcutan regiunea occipitală, leziuni care conform raportului de expertiză medico-legală nr. 6061 din 28 noiembrie 2014, se califică vătămări corporale ușoare, cu dereglarea sănătății de scurtă durată.

Astfel, prin acțiunile sale inculpatului Țîmbal Gheorghe, a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (3) Cod penal *huliganismul*, adică *acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei și care prin conținutul lor se deosebesc printr-un cinism și obrăznicie deosebită, săvârșite cu aplicarea sau cu încercarea aplicării armei sau a altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau sănătății.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Orbu Ștefan în numele inculpatului Țîmbal Gheorghe, prin care a solicitat admiterea acestuia, cu casarea sentinței primei instanțe ca fiind neîntemeiată și ilegală.

3.1. În motivarea apelului, apărarea a invocat următoarele:

- neavând nici o vină în această dispută și fiind lovit atât el, cât și fratele lui de către Răuzari, Țîmbal Gheorghe în mod instinctiv a reacționat împotriva loviturilor date de Răuzari și apărându-se i-a aplicat și el câteva lovituri acestuia din urmă;

- de asemenea, la pronunțarea sentinței, instanța de judecată nu a ținut cont de faptul că conflictul a fost pornit de către partea vătămată, aceasta afirmație a rezultat absolut clar din secvențele video anexate la materialele cauzei;

- instanța de fond nu a ținut cont de probele administrate în cadrul cercetării judecătorești (atât martorii apărării, cât și martorii acuzării, precum și proba video administrată în modul corespunzător), reiese cu certitudine că partea vătămată din cadrul prezentei cauze aplică numeroase lovituri cu pumnul și picioarele peste diverse părți ale corpului atât ale lui Țîmbal Gheorghe, cât și a lui Soltuz Roman;

- conform raportului de expertiză medico-legală, anexat la materialele cauzei, Soltuz Roman are vătămări corporale identice cu cele ale părții vătămate Răuzari Vadim, dar cu toate acestea în privința lui Răuzari nu a fost intentată nici măcar o

cauză contravențională. Prin urmare cererea lui Soltuz a fost lăsată fără nici o examinare și chiar nici răspuns petiționarului.

Mai mult ca atât, simțindu-se vinovat de cele comise, partea vătămată s-a eschivat de nenumărate ori de a se prezenta la examinarea prezentei cauze.

Aceasta ne face să deducem dublele standarde cu care operează organele de drept la interpretarea laturii obiective ale componenței de infracțiune incriminate de art. 287 Cod penal. Or, pentru aceleași acțiuni Soltuz Roman și Țîmbal Gheorghe sunt pasibili de răspundere penală, dar Răuzari Vadim nu este pasibil de răspundere penală;

- referitor la agravanta incriminată inculpatului Țîmbal Gh. cu aplicarea sau cu încercarea aplicării armei sau a altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau sănătății, instanța de fond a făcut abstracție de următoarele argumente:

- La data de 20.12.2017 în ședința de judecată publică a fost vizionat discul video anexat ca probă la materialele cauzei. Din înregistrarea video se vede cu lux de amănunte cum Răuzari Vadim și Soltuz Roman își aplică reciproc multiple lovituri, ulterior Țîmbal Gheorghe încercă să-i despartă și este lovit și el după care ripostează și el, aplicând câteva lovituri cu pumnul. De asemenea, din proba video cercetată nu se vede nici un obiect în mâna lui Țîmbal. Mai mult ca atât, la un moment dat Țîmbal Gheorghe este scos de către un necunoscut din conflict, iar pseudo-partea vătămată lovește cu pumnii și picioarele peste corpul lui Soltuz Roman.

Nici unul din martorii acușării audiați în cadrul cercetării judecătorești nu a comunicat instanței că a văzut cum Țîmbal Gheorghe aplica lovituri cu un pumnal.

Audiată în cadrul cercetării judecătorești, partea vătămată nu a putut comunica cu certitudine dacă i-au fost aplicate lovituri de către Țîmbal Gheorghe și a mai comunicat că nu își amintește de nici o armă;

- La 30 martie 2018 în ședință de judecată publică, fiind audiată în calitate de martor, Babii Victoria a comunicat că conflictul a durat câteva minute dar nu a văzut ca Țîmbal Gheorghe să aplice careva lovituri. Mai mult ca atât, ne-a comunicat că în mâna inculpatului nu a văzut nici un obiect.

În aceiași zi (30/03/2018) fiind audiat în calitate de martor, Bargan Andrei a comunicat instanței că era prezent la 24.11.2014 în regiunea "Pieței Bulgare" amplasate în municipiul Chișinău și a văzut cum conflictul s-a iscat între Răuzari Vadim și Soltuz Roman. Țîmbal Gheorghe a încercat să-i despartă, dar fiind lovit de Răuzari a lovit și el. De asemenea a comunicat cu certitudine că inculpatul Țîmbal nu avea nici un obiect în mână. Mai mult ca atât la întrebarea acuzatorului de stat, Bargan Andrei a comunicat instanței că la momentul începerii conflictului prima lovitură a aplicat-o "Partea vătămată" Răuzari Vadim, lovindu-l pe Soltuz Roman;

- La data de 11.10.2018, fiind audiată în cadrul ședinței de judecată, Istrati Tatiana a comunicat următoarele: conflictul s-a iscat între Răuzari Vadim și Soltuz Roman. Țîmbal Gheorghe a încercat să-i despartă, dar nu a lovit, potrivit ei Țîmbal doar a încercat să se apere. De asemenea, și acest martor, a comunicat cu certitudine că inculpatul Țîmbal nu avea nici un obiect în mână;

- de asemenea, sentința primei instanțe este ilegală, inclusiv prin prisma aplicării pedepsei inculpatului. Or, instanța chiar și în cazul în care îl considera pe Țîmbal vinovat, urma să aplice prevederile art. 1 și 2 din Legea nr. 210 din 29.07.2016 privind amnistia în legătură cu Aniversarea a 25-a de la Proclamarea Independenței Republicii Moldova. Or, potrivit alin. (3) al art. 2 din legea citată, în privința persoanei care refuză încetarea procesului penal conform alin. (1) și (2) din prezentul articol, instanța de judecată, la pronunțarea sentinței, poate hotărî aplicarea prezentului articol dacă, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată și inculpatul întrunește criteriile stabilite la art. 1 și nu cade sub incidența art. 10.

- raportând cele expuse la normele de drept pertinente, art. 389 Cod de procedură penală prevede că, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată. Sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri sau, în mod exclusiv ori în principal, pe declarațiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale și citite în instanța de judecată în absența lor. Astfel, articolul nominalizat în concordanță cu art. 6 din CEDO, stabilește că condamnarea se pronunță dacă instanța constată, dincolo de orice îndoială rezonabilă, că fapta există, constituie infracțiune și a fost săvârșită de către inculpat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 decembrie 2019, a fost respins, ca nefondat, apelul declarat de către avocatul Orbu Ștefan în numele inculpatului, cu menținerea sentinței.

4.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a menționat că, instanța de fond a analizat obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării și just a adoptat o sentință de condamnare în privința inculpatului Țîmbal Gheorghe în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, huliganismul agravat, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, de opunere de rezistență violentă persoanei care curmă actele huliganice, precum și acțiunile care prin

conținutul lor se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, săvârșit cu aplicarea cuțitului.

Instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului, cercetarea judecătorească s-a efectuat cu respectarea dispozițiilor procesual-penale privind administrarea probelor.

De rând cu declarațiile inculpatului, în cadrul cercetării judecătorești au fost administrate următoarele mijloace de probă incluse în rechizitoriu și cercetate în cadrul cercetării judecătorești, verificate în ședința instanței de apel și anume: declarațiile părții vătămate Răuzari Vadim; declarațiile martorilor Frunză Valeriu, Cupcic Roman, Bucur Valerii, Bargan Andrei, Babii Victoria, Istrati Tatiana; raportul de expertiză medico-legală nr. 6061 din 28 noiembrie 2014; procesul-verbal de cercetare la fata locului din 24 noiembrie 2014; procesul-verbal de examinare a obiectului din 25 noiembrie 2014; ordonanța de recunoaștere în calitate de corp delict a pumnalului ridicat din 24 noiembrie 2014; procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 09 decembrie 2014; procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 09 decembrie 2014; procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 11 decembrie 2014; procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 11 decembrie 2014; procesul-verbal de ridicare din 04 decembrie 2014, prin care s-a ridicat un CD cu înregistrări video din 24 noiembrie 2014; procesul-verbal de examinare a obiectului din 05 decembrie 2014; ordonanța de recunoaștere și anexare a mijlocului de probă din 05 decembrie 2014, a CD-lui cu înregistrări din 24 noiembrie 2014; procesul-verbal de confruntare din 10 decembrie 2014, dintre martorul Melenciuc Maria învinuitul Soltuz Roman Nicolae, în cadrul căreia Melenciuc Maria a confirmat cele declarate în cadrul audierii acesteia în calitate de martor; procesul-verbal de confruntare din 01 decembrie 2014.

Argumentele declarate de către avocatul Ștefan Orbu în apelul depus, precum că, instanța de fond nu a dat o apreciere corectă probelor cercetate în ședință, nu au putut fi reținute, deoarece nu au nici-un suport, mai mult, toate probele administrate, au fost acumulate în strictă conformitate cu legislația în vigoare, probe care la moment sunt în vigoare, or, acestea nu au fost atacate în modul și termenul stabilit pentru verificarea legalității.

Concomitent, instanța de apel a combătut argumentul avocatului precum că, la emiterea sentinței, instanța de fond nu a ținut cont de probele administrate în cadrul cercetării judecătorești (atât martorii apărării, cât și martorii acuzării, precum și proba video administrată în modul corespunzător), reiese cu certitudine că, partea vătămată din cadrul prezentei cauze aplică numeroase lovituri cu pumnul și picioarele peste diverse părți ale corpului atât ale lui Țîmbal Gheorghe, cât și a lui

Soltuz Roman, or, probatoriul administrat de instanța de fond și verificat în cadrul ședinței instanței de apel, atestă faptul că instanța de fond a argumentat deplin poziția adoptată, cât din punct de vedere a cercetării în ansamblu a circumstanțelor cauzei, atât și din punct de vedere a prevederilor legale.

În aceeași ordine de idei, instanța de apel nu a reținut ca fiind plauzibil argumentul avocatului precum că, conform raportului de expertiză medico-legală, anexat la materialele cauzei, Soltuz Roman are vătămări corporale identice cu cele ale părții vătămate-Răuzari Vadim, dar cu toate acestea în privința lui Răuzari nu a fost intentată nici măcar o cauză contravențională, or, acest argument este combătut prin declarațiile părții vătămate Răuzari Vădim, date la urmărirea penală, conform cărora ultimul la 24 noiembrie 2014, pe la orele 14.30 aflându-se pe str. Alexandru cel Bun în prejma pieței Bulgară a dorit să meargă la veceu. În rîndul creat și-a cerut voie de la doi tineri să treacă mai repede, însă a fost refuzat și agresat verbal, ulterior spunându-i să iasă afară pentru a discuta ca bărbații, ieșind afară în fața veceului a fost lovit prin surprindere cu pumnul în față apoi cu un obiect tare a fost lovit de Țîmbal, după ce a căzut jos. Fiind jos a fost lovit de mai multe ori cu picioarele și pumnii.

Mai mult, instanța de apel nu a reținut nici argumentul avocatului precum că în acțiunile lui Țîmbal Gheorghe nu se conține agravanta incriminată, cu aplicarea sau cu încercarea aplicării armei sau a altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau a sănătății, or, potrivit declarațiilor martorului Frunză Valeriu, ultimul a declarat că, *...Țîmbal Gheorghe avea un pumnal în mîină și el l-a luat... Declarații similare a dat și partea vătămată Răuzari Vădim, care a indicat că,...apoi cu un obiect tare a fost lovit de Țîmbal, după ce a căzut jos... .*

Potrivit procesului-verbal de ridicare și de examinare a obiectului din 25 noiembrie 2014, s-a examinat un pumnal confecționat din metal de culoare întunecată, ridicat de la Frunze Valeriu, probabil cu care a fost maltrată partea vătămată Răuzari Vadim.

Argumentul apărării privind absența în acțiunile clientului său a agravantei prevăzute de art. 287 alin.(3) Cod penal, și anume, folosirea pumnalului, nu poate fi reținut ca fiind plauzibil, deoarece probele puse de către instanță la baza condamnării stabilesc contrariul, astfel acest argument este declarativ și care nu și-a găsit confirmare.

Astfel, instanța de apel a reținut ca o versiune de apărare a inculpatului Țîmbal Gheorghe și o tendință a acestuia de a se eschiva de răspundere penală și anume afirmația precum că, acesta nu a fost inițiatorul acestui conflict dar conflictul a fost pornit de către partea vătămată, de fapt dînsul a încălcat ordinea publică și printr-o

obraznicie deosebită, care s-a exprimat prin aceea că, de comun acord cu o altă persoană în privința căreia procesul penal a fost disjungat în legătură cu decesul acestuia, aflându-se în „Piața Bulgară”, situată pe str. Alexandru cel Bun nr. 11, din mun. Chișinău, exprimând o vădită lipsă de respect față de societate și o obraznicie deosebită au inițiat o ceartă cu Răuzari Vadim, pe care numindu-l cu cuvinte necenzurate în prezența mai multor persoane, după care în prezența mai multor persoane, încălcând grosolan ordinea publică, intenționat i- au aplicat lui Răuzari Vădim, multiple lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite regiuni ale corpului, însă care l-a intervenția persoanelor prezente nu reacționau. În continuarea realizării intențiilor huliganice, inculpatul i-a aplicat multiple lovituri cu un pumnal peste diferite regiuni ale corpului, cauzându-i lui Răuzari Vădim, fractura oaselor nazale, fără deplasare, echimoză la nivelul feței, hematom subcutan regiunea occipitală, leziuni care conform raportului de expertiză medico - legală nr. 6061 din 28 noiembrie 2014, se califică vătămări corporale ușoare, cu dereglarea sănătății de scurtă durată. Acel fapt, că inculpatul și-a dat acordul ca judecata să aibă loc în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, nu-i justifică acțiunile.

De asemenea, instanța de apel a remarcat că, inculpatul Țîmbal Gheorghe, în ședința instanței de apel și avocatul acestuia, Orbu Ștefan, au solicitat aplicarea actului de amnistie, fapt care denotă acordul ultimului față de acțiunile infracționale pe care le-a admis.

Cu referire la acest capăt de cerere, privind aplicarea în privința inculpatului Țîmbal Gheorghe a prevederilor Legii nr. 210 din 29 iulie 2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, Colegiul penal o atestă a fi neîntemeiată, și urmează a fi respinsă, ca neîntemeiată, or, conform rigorilor art. 1 alin. (1) legii vizate, prezenta lege se aplică condiționat și exclusiv persoanelor bănuite, învinuite și inculpate care manifestă căință activă în cadrul procesului penal și celor condamnate care sînt caracterizate pozitiv pe parcursul executării pedepsei, perioadei de probațiune sau termenului de probă și sînt evaluate psihologic ca prezentînd risc de recidivă mediu sau redus, dacă aceste persoane cad sub incidența prevederilor art. 2-9, 11 și 12.

În cazul dat inculpatul Țîmbal Gheorghe nu a manifestat căință activă pe parcursul examinării cauzei, nu și-a cerut scuze de la partea vătămată și nici nu a recunoscut vinovăția în comiterea infracțiunii incriminate.

Totodată, instanța de apel ținînd cont de faptul că, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod, a considerat că la stabilirea categoriei și termenului

pedepsei, instanța de judecată a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, care se clasifică ca gravă, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, care la speța dată în acțiunile inculpatului circumstanțe atenuante în baza art. 76 Cod penal, lipsesc și circumstanțe care agravează răspunderea inculpatului Țîmbal Gheorghe în conformitate cu art. 77 Cod penal de către organul de urmărire penală nefiind stabilite, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

La aplicarea pedepsei, instanța de apel a ținut cont că, scopul aplicării pedepselor penale este de protejare a societății de infractori și de infracțiunile comise de ei, de apărare a societății împotriva celor mai grave fapte antisociale și prevenirea lor, unde prima instanță corect, legal și întemeiat a aplicat în privința inculpatului o pedeapsă cu închisoare, pedeapsă pe care o consideră echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei.

Instanța de apel a considerat că, prima instanță corect, legal și întemeiat a aplicat în privința inculpatului o pedeapsă cu suspendare, pedeapsă pe care o consideră echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Mîrzîncu Aurelia în numele inculpatului, care indicând temeiul pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, solicită casarea casarea hotărârilor judecătorești, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare în privința lui Țîmbal Gh., din motiv că acțiunile inculpatului nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii incriminate.

În motivarea recursului avocatul invocă următoarele argumente:

- instanța de apel nu s-a expus motivat asupra argumentelor inculpatului, și nu a respectat principiile generale ce reglementează desfășurarea procesului penal la capitolul administrării și prezentării probelor de către părți, circumstanță care constituie temei de casare a deciziei pronunțate de ea, prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală;

- atât sentința, cât și decizia instanței de apel sunt absolut ilegale și neîntemeiate, bazate pe apreciere eronată a tuturor probelor anexate la dosar, mai mult ca atât și instanța fond, cât și instanța de apel au examinat cauza unilateral;

- inculpatul Țîmbal Gheorghe a fost condamnat ilegal, deoarece acuzarea nu a acumulat și nu a prezentat în fața instanței careva probe incontestabile care ar dovedi cert vinovăția lui în comiterea infracțiunii.

Pe parcursul examinării cauzei în urma audierii martorilor, precum și în urma audierii inculpatului, acesta nu și-a recunoscut vina și nu a fost dovedită vinovăția lui în comiterea infracțiunii imputate;

- fiind audiat în cadrul urmăririi penale și în instanța de judecată inculpatul nu și-a recunoscut vina și a explicat la 24.11.2014 în regiunea "Pieții Bulgara" s-a iscat un conflict între Răuzari Vadim și Soltuz Roman care a trecut în expresii injurioase adresate reciproc, mai cu seamă a lui Răuzari, care s-a manifestat mai agresiv. Ulterior conflictul a trecut în altercații fizice. Încercînd să amelioreze conflictul între cei doi a intervenit și el, Țîmbal Gheorghe, pentru ce Răuzari V. i-a aplicat câteva lovituri cu pumnul lui Țîmbal. Neavînd nici o vină în conflictul iscat Țîmbal Gheorghe, în mod instictiv, a reacționat împotriva loviturilor și apărîndu-se i-a aplicat lui Răuzari V. câteva lovituri;

- instanța de fond, și cea de apel nu au ținut const că potrivit raportului de examinare medico legală la Soltuz R. au fost constatate practic aceleași leziuni ca și la partea vătămată;

- instanțele inferioare ilegal au constatat că Țîmbal Gheorghe a aplicat pumnul în conflictul iscat între partea vătămată și fractele său, ori din imaginile video vizionate în ședința de judecată la 20.12.2017 la Țîmbal Gheorghe nu se vede nimic în mână și cel mai agresiv era partea vătămată.

Mai mult, din șirul de martori audiați în ședința de judecată nu au declarat ferm că Țîmbal Gheorghe a efectuat lovituri cu un pumnal.

Martorul Babii Victoria a comunicat instanței că conflictul a durat câteva minute și că în mînă Țîmbal Gheorghe nu avea nimic. Aceleași declarații le-a dat și martorul Bargan Andei menționînd că conflictul l-a început partea vătămată și că Țîmbal Gh. nu avea nimic în mînă.

Acest fapt nu a comunicat nici partea vătămată, menționînd că nu-și amintește de nici o armă.

6. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursurilor declarate, solicitînd respingerea acestora ca inadmisibile, indicînd că instanța de apel just a constatat circumstanțele de drept și de fapt ale cauzei, corect încadrînd acțiunile inculpatului și i-a stabilit o pedeapsă echitabilă.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei și ținînd cont de opinia procurorului expusă în referință prin care se solicită inadmisibilitatea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond ori de apel.

Recurentul a invocat temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Analizând temeiul dat în raport cu motivele invocate în recursul declarat, Colegiul penal constată că acesta nu și-a găsit confirmare.

După cum rezultă din conținutul recursului declarat de avocatul Mîrzîncu Aurelia, autorul acestuia nu este de acord cu condamnarea inculpatului pe art. 287 alin. (3) Cod penal, considerând că lipsesc probe care ar confirma vinovăția lui în săvârșirea infracțiunii imputate, solicitând să fie achitat inculpatul Țîmbal Gh., pe motiv că în acțiunile lui lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii imputate, nefiind dovedită vinovăția inculpatului în comiterea faptei incriminate.

La acest capitol Colegiul penal menționează că, sub aspectul situației de *„neîntrunire a elementelor infracțiunii”*, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acestea).

Colegiul constată că, instanța de apel, judecând cauza, a cercetat nemijlocit, sub toate aspectele probele prezentate de părți, a audiat inculpatul, a cercetat materialele administrate de organul de urmărire penală, pe care le-a apreciat în mod obiectiv, ce au format convingerea instanței că vinovăția inculpatului Țîmbal Gh. în săvârșirea infracțiunii imputate a fost dovedită integral.

Instanța de apel, respectând prevederile art.414 Cod de procedură penală, a supus unei verificări minuțioase toate probele administrate în cauză, le-a dat o apreciere justă, din punct de vedere al pertinentei și concludenței, și a conchis asupra vinovăției lui Țîmbal Gh. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal.

Din conținutul deciziei rezultă că această concluzie a fost bazată pe cumulul de probe cercetate în ședința instanței de apel, inclusiv declarațiile părții vătămate Răuzari Vadim, martorilor Frunză Valeriu, Cupcic Roman, Bucur Valerii, Bargan Andrei, Babii Victoria, Istrati Tatiana și inculpatul Țîmbal Gheorghe, precum și pe probele scrise, care au fost obiectiv apreciate, analizate conform prevederilor art. 101 Cod procedură penală (f.d. 166 – 170, vol. II).

Probele indicate sunt detaliat descrise în decizia instanței de apel, care au fost examinate complet și obiectiv, fiind corect apreciate de instanța de apel, nu prezintă teme de îndoială și direct indică la comiterea de către inculpatul Țîmbal Gh. a infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, vinovăția căruia a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc.

Astfel, în cauză au fost stabilite toate elementele componente ale infracțiunii imputate inculpatului, inclusiv vinovăția acestuia, iar argumentele recurentului, precum că faptele lui nu întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, sunt neîntemeiate și contravin actelor cauzei, instanța de apel și-a motivat eficient soluția, respingînd versiunea apărării privind nevinovăția inculpatului (pct. 165-174, vol. II).

Colegiul penal reține, că instanța de apel, întemeiat a dat apreciere critică declarațiilor inculpatului, considerîndu-le drept intenția acestuia de a se eschiva de răspundere penală, or, acestea au fost combătute prin cumulul de probe cercetate în ședința de judecată în apel, fiind apreciate toate probele coroborate în ansamblu din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor.

Prin urmare, concluziile și motivările instanțelor judecătorești inferioare referitor la vinovăția inculpatului Țîmbal Gheorghe sunt legale și întemeiate.

Colegiul penal mai reține că versiunea apărării și declarațiile inculpatului precum că, acesta n-a comis infracțiunea imputată sunt nefondate și se combat prin probele cercetate și apreciate în instanța care dovedesc cu certitudine că, Țîmbal Gh. împreună cu o altă persoană, în privința căreia procesul penal a fost disjunct în legătură cu decesul acestuia, aflându-se în „Piața Bulgară”, situată pe str. Alexandru cel Bun nr. 11, din mun. Chișinău, exprimând o vădită lipsă de respect față de societate și o obrăznicie deosebită au inițiat o ceartă cu Răuzari Vadim, pe care numindu-l cu cuvinte necenzurate în prezența mai multor persoane, după care în prezența mai multor persoane, încălcând grosolan ordinea publică, intenționat i-au aplicat lui Răuzari Vadim, multiple lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite regiuni ale corpului, însă care l-a intervenția persoanelor prezente nu reacționau. În continuarea realizării intențiilor huliganice, inculpatul i-a aplicat multiple lovituri cu un pumnal peste diferite regiuni ale corpului, cauzându-i lui Răuzari Vadim, vătămări corporale ușoare.

Colegiul penal reține că, instanța de apel s-a expus pe larg asupra argumentelor invocate în instanța de apel de către avocatul Orbu Ștefan în numele inculpatului, aplicând legislația pertinentă speței, cu interpretarea justă a ei, recursul, în situația respectivă, este declarativ și contravine faptelor cauzei, stabilite și expuse

exhaustiv, și analizate corespunzător de către instanța de apel, conform art. 414 Cod de procedură penală, care s-a pronunțat argumentat și detaliat asupra lor.

Argumentele recurentului nu-și găsesc suport în situația de drept statuată în cauză, dat fiind că instanța de apel a respectat prevederile normelor penale și procesual penale, pronunțând o decizie legală și întemeiată.

Consecvent, Colegiul penal menționează că reiterarea de către instanța de recurs a alegațiilor instanței de apel în partea contestată de către recurent, în contextul expus, este inoportună or, Colegiul penal le consideră legale și întemeiate.

În sensul celor invocate, Colegiul penal va ține seama și de jurisprudența CEDO, și nu va impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanțele de fond, dat fiind că, în cazul în care acestea și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis vs Spania, Helle vs Finlanda*), din care motiv, fără a reitera întreaga motivare a instanțelor de fond, pe care și-o însușește sub aspectul stării de fapt și de drept reținute, conchide asupra existenței faptei și vinovăției inculpatului Țîmbal Gh.

Complementar, Colegiul penal menționează că temeiul invocat de recurent, privind modul de apreciere a probelor, nu se încadrează în cele prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală. Aprecierea probelor de către instanțele de fond poate să fie recunoscută ca o eroare gravă de fapt și reținută de instanța de recurs, doar în cazul unor expuneri denaturate - ce nu corespund conținutului faptic a probelor, sau neluarea în considerare a acestora.

Coroborând cele expuse, Colegiul penal apreciază că, în fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor art. 394 Cod de procedură penală, este bine argumentată, motivată, fiind legală și întemeiată, și astfel nu se constată vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea hotărârii judecătorești contestate.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În baza celor expuse, Colegiul penal conchide că temeiul invocat de către avocatul Mîrzîncu Aurelia în numele inculpatului nu este aplicabil din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar da temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate și, potrivit legii, se dispune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Mîrzîncu Aurelia în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 decembrie 2019, în cauza penală privindu-l pe **Țîmbal Gheorghe Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **21 august 2020**.

Președinte:

Diaconu Iurie

Judecători:

Guzun Ion

Catan Liliana